

Nr. van het vonnis : 2530

Nr. van het Parket : BG.66.L8.106059-06 FL

Nr. van het Repertorium : 3654

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, VIJFTIENDE KAMER, zetelende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie,

tegen :

geboren te op ,
vreemdeling van Duitse nationaliteit,
verzekeringsagent, wonende te ;

vertegenwoordigd door meester , advocaat te ;

Gedaagd om :

te in 2006, doch voor 5 december 2006

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99,1-1, 146-1°, 146-9e lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals laatst gewijzigd bij decreet van 27.03.2009 (B.S. 15.05.2009) tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, en zoals thans gecoördineerd als Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bij Besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009) houdende coördinatie van de decreetgeving van de ruimtelijke ordening, en bij inbreuk op art. 4.2.1.a) en art. 6.1.1. alinea 1-1° van deze Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zonder stedenbouwkundige vergunning :

een veranda te hebben aangebouwd aan een dakappartement,

- ligging :
- kadaster :

- eigenaar :

geboren te op
vreemdeling van Duitse nationaliteit, verzekeringsagent, wonende
te

Gelet op de dagvaarding aan de gedaagde betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de raadsman van de gedaagde in zijn antwoorden en verdediging.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

OP STRAFGEBIED

Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en door het onderzoek ter terechtzitting is de tenlastelegging in hoofde van de beklaagde niet bewezen.

De beklaagde is eigenaar van een dakappartement gelegen te
op de achtste verdieping.

De beklaagde wordt vervolgd om, zonder stedenbouwkundige vergunning, een veranda te hebben aangebouwd aan het dakappartement.

De beklaagde beroept zich op de onoverwinnelijke dwaling. Hij stelt dat hij, vreemdeling van Duitse nationaliteit, woonachtig in Duitsland en aldus niet vertrouwd met de Belgische wetgeving,

- toestemming bekwam van de syndicus van de residentie gelegen te
om een veranda te bouwen, waarbij hij ervan uitging dat de syndicus de nodige documenten zou aanvragen ;
- vervolgens opdracht gaf aan de firma om de veranda te bouwen, waarbij hij er opnieuw van uitging dat deze firma de vigerende overheidsvoorschriften zou respecteren ;
- de nodige vergunningen bekwam om een grote kraan te laten zetten, waardoor hij in de overtuiging verkeerde dat alles in orde was.

De rechtspraak definieert het opzet als de algemene wil de gedraging (handeling of verzuim) te stellen die de wet verbiedt. Kwaadwillig opzet is hierbij niet vereist. Het volstaat dat de wil gericht is op de verboden gedraging. De wil van de dader moet niet slaan op het wederrechtelijke : hij moet de verboden gedraging willen, maar niet omdat zij verboden is. De goede trouw sluit het opzet niet uit ; enkel voor zover er sprake is van onoverwinnelijke dwaling zal de dader vrijuit gaan.

(C. Van den Wyngaert, Strafrecht en strafprocesrecht, Maklu, 262)

Dwaling wordt slechts aangenomen indien zij niet aan de dader kan worden verweten : hem mag geen fout treffen met betrekking tot zijn verkeerd begrip of de afwezigheid van enig begrip omtrent de feitelijke aspecten van zijn gedraging en/of het strafbaar karakter ervan. De loutere goede trouw volstaat dus niet om een dwaling op te leveren. Bovendien moet worden aangetoond dat de dwaling onoverwinnelijk (niet foutief) is, m.a.w. dat de dader geen fout heeft begaan bij zijn vergissing of onbegrip omtrent de strafwet.

De beklagde, vreemdeling van Duitse nationaliteit, woonachtig in Duitsland, kan bezwaarlijk worden geacht de Belgische wetgeving te kennen, laat staan een dermate complexe wetgeving als de wetgeving op de ruimtelijke ordening en stedenbouw.

De rechtbank is van oordeel dat de beklagde, die de nodige stappen ondernam om toestemming te bekomen van de syndicus en die beroep deed op een professionele bouwfirma om de werken uit te voeren, in deze geen schuldverwijt kan worden gemaakt.

De beklagde mocht er in de gegeven omstandigheden op vertrouwen dat de professionele personen ter plaatse, weze het de syndicus of de bouwfirma, op wie hij beroep deed, over accurate informatie beschikten over de bestaande wettelijke verplichtingen terzake en deze zouden respekteren/minstens deze aan hem zouden medelen zodat hij zich zou kunnen conformeren, temeer hij over de nodige vergunningen beschikte om ter plaatse een grote kraan te plaatsen.

Bij toepassing van artikel 71 Sw., dient te worden vastgesteld dat er geen misdrijf is, zodat de beklagde dienvolgens dient te worden ontslaan van elke rechtsvervolging.

Nopens de herstellvordering

De herstellvordering is thans zonder voorwerp geworden.

OM DEZE REDENEN :

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid :

artikelen 71 van het strafwetboek;

artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende OP TEGENSPRAAK ;

Stelt vast dat er bij toepassing van art. 71 Sw. geen misdrijf is.

Ontslaat de beklaagde dienvolgens van elke rechtsvervolging dienaangaande zonder kosten.

Legt de kosten van het geding, begroep op 32,23 EUR ten laste van de Staat.

Stelt vast dat de herstellvordering thans zonder voorwerp is geworden.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **twalf oktober tweeduizend en tien.**

waar zetelden :

alleenrechtsprekend rechter;
substituut procureur des Konings;
griffier;